

Katwijk, 28-09-2015

Kort verslag bezinningsdag Leersum op 26 sept. 2015

Afgelopen zaterdag 26-09-2015 mochten we wederom een bezinningsdag houden in de prachtige natuurrijke omgeving van de Utrechtse Heuvelrug te Leersum. De opkomst was ongeveer hetzelfde als de voorlaatste keer, en naar mijn bescheiden mening een fijne dag van meditatie, ontmoeting en samenspraak. Even uit de roering en de drukte van alle dag. Het bezig zijn met deze zaken doet altijd weer verlangen naar meer en uitzien naar een volgende keer. Ik hoorde van iemand die na afloop enkele jongemannen sprak, die hem zeiden dat wanneer er volgende week weer een BD was ze weer zouden komen. Hoewel er meer ouderen waren dan jongelingen zijn dit soort geluiden toch enigszins tot bemoediging. We wensten dat er meer mensen tijd voor deze dingen hadden. Er wordt evenwel toch ook best veel nageluisterd. Den Heere doet ermee hetgeen Hem behaagt. Er was ook een eenheid in het mediteren en onderlinge samenspraak. We begonnen dit keer iets later dan gewoonlijk. Na het zingen van een psalm en gebed, probeerde ik een openingswoord uit te spreken vanuit Exodus 12:13-14. "En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbij gaan; en er zal geen plaag onder ulieden ten verderve zijn, wanneer Ik Egypteland slaan zal. En deze dag zal ulieden wezen ter gedachtenis, en gij zult hem den HEERE tot een feest vieren; gij zult hem vieren onder uw geslachten tot een eeuwige inzetting."

Het was niet zo zeer een tekstverklaring maar temeer een eenvoudige schets, versta vanuit 1 Kor. 2:13-15, van de verhouding hoedanig God Zijn geestelijk verkoren Israel verlost ten aanzien van hoe God dit deed bij Zijn aardse bondsvolk Israel, of andersom. De vernieuwing des levens begint met de vergeving der zonden, gelijk Israel een ander en nieuw leven kreeg na de bloedstrijking van het geslachte paaslam aan de deurposten der Hebreërs. Wist u dat de naam Hebreër betekent: *die door het water is heen getogen?* Het

door God ingestelde nieuwe nieuwjaar was de maand dat God Zijn volk Israel verlostte door bloed en water. Dit geschiedde in de maand Abib dewelke begon in het begin van de lente, waarin al het nieuwe leven werd geboren en de natuur zijn frisse groene kleuren en bloesem begon te vertonen. Ja lezer, hoe erg is het dan wanneer velen in onze dagen vanuit een waangeloof nog langer wensen te roemen in een (verondersteld) nieuw leven onder de geselslagen van de drijvers van Farao. Welk een waardij heeft zulk nieuw leven? Het is niet anders dan roemen in de wet, en tevens een vertreding en minachting van het verzoenende bloed van het Meerdere geslachte Lamme Gods dat de zonde van Zijn verkorenen wegdroeg. Het is wezenlijk niet anders dan nieuwe wijn in oude zakken gieten, en nieuwe lappen op oude versleten kleding naaien. Vertel mij toch eens de oorzaak van uw doodstaat? Zou deze oorzaak uw hemelhoge zondesschuld voor God niet zijn, die roept om straf en wraak? Kan er daarom dan sprake zijn van nieuw leven zonder dat die oorzaak is weggenomen? Zeg mij toch eens hoe er sprake kan zijn van nieuw leven kan zonder bloedstrijking over uw zondige geweten? Lees hier Hebr. 9 (...) Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levende God te dienen? En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofte der eeuwige erve ontvangen zouden. Want waar een testament is, daar is het noodzaak, dat de dood des testamentmakers tussen kome; Want een testament is vast in de doden, dewijl het nog geen kracht heeft, wanneer de testamentmaker leeft (einde citaat vers 14-18). Ja lezer, door de dood van het tussentredende geslachte onschuldige paaslam en het water uit de wolkkolom kon Israel uitgaan in vrijheid, om het beloofde Kanaan te gaan beërven. Er is heel wat aan Israëls verlossing vooraf gegaan. De levensader van Egypteland veranderd God in bloed en wordt derhalve stinkende gemaakt, met alle oordelen en plagen die daarop volgden. Maar met het wenen onder deze plagen en steeds harder werken onder de geselslagen kon Israel zichzelf geen verlossing aanbrenge. Tussen de negende en tiende plaag werd het pascha ingesteld, God wees Israel

een weg aan tot verlossing van het komend verderf. Er is een wezenlijk onderscheid tussen de instelling en viering van het pascha. Bij de instelling werd de weg tot ontkoming van het komend dodelijk verderf aangewezen, en bij viering werd het paaslam geslacht, geroosterd en gegeten met bittere saus en ongezuurde broden. Dit ziet op de geloofsvereniging met het Meerdere Lamme Gods dat op Golgotha's kruisheuvel in de volheid des tijds werd geslacht. Met haast en opgeheven lendenen moest dat geroosterde vlees worden gegeten. In het toevluchtnemend geloof tot Jezus Christus is altijd haast, lezer. Hiervan zijn talloze voorbeelden in Gods Woord te vinden.

Geen onbesnede mocht van dat geroosterde vlees eten. De rechten der wet van het werkverbond waarin God de mens had geschapen – doe dat en gij zult leven! – werden in de voorhuid bewaard, Rom. 2:26. Deze rechten had de mens verloren door zijn val in Adam. Hiervan betuigt de apostel: Het gebod, dat ten leven was, hetzelfde is mij ten dood bevonden, Rom. 7:10. Middels de besnijdenis werd daarom een stenen mes der gerechtigheid in het vlees van de man gezet, met name daar waar vanuit hij vrucht kon voortbrengen. Uit de eerste Adam geen vrucht meer in der eeuwigheid, zijn vrucht zou alleen nog maar uit de Tweede Adam (door het geloof) gevonden worden. De vrouw in Israël werd niet besneden omdat zij alleen vrucht kon dragen uit haar man. Dit is geestelijk wezenlijk niet anders! Omdat het geestelijk verkoren Israël de bruid van Christus is, en derhalve uit mannen en vrouwen bestaat, kan ook zij alleen vruchten dragen door het geloof uit haar Tweede Man, Rom. 7:4b. Toen Christus het Heil voor Zijn bruidskerk verwierf ging bij Hem het zwaard van Gods gerechtigheid door Zijn onschuldige vlees, Zijn vlees ging door het vuur van Gods wraakoefenende gerechtigheid die een volkomen betaling van Hem opeiste, opdat al de zondige overtredingen van Zijn verkoren Bruidskerk veroordeeld zouden worden in Zijn vlees. Opdat het recht der wet vervuld zou worden in Zijn verkoren Bruidskerk, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest, Rom. 8:3-4. Bij de toepassing en schenking van dit verworven Heil - door God den Heilige Geest - wordt de bruidskerk van Christus geestelijk besneden in de voorhuid van haar

harde goddeloze zondige hart middels een besnijdenis zonder handen geschiedt (Kol. 2:11-13), waardoor God de gerechtigheid opeist, de Bruidskerk middels een hartverscheurend berouw over haar bedreven zonden verloren gaat voor God, om zo plaats te maken voor en verworven gerechtigheid en heiligheid die buiten haar is, zijnde met Hem begraven in den doop...etc. Door het geschonken zaligmakende geloof in een geopenbaarde Jezus Christus aan haar verloren hart wordt de verkoren Bruidskerk Zijn verworven gerechtigheid en heiligheid toegerekend, waardoor de veroordelende kracht van Gods heilige wet zijn zeggenschap verliest. Hier staat zij met Hem op vanuit de geestelijke van Zijn opstanding tot een nieuw leven, om Gode te leven en vruchten te dragen door de inwonende Geest van Christus. De ondergang in het doopwater is derhalve een beeld of teken van geestelijke doding en afsnijding van de werken des vleses onder een verbroken werkverbond. Nooit geen gerechtigheid en heiligheid ten leve meer uit de werken van het vlees, want de wet is krachteloos geworden door onze zondige vlees. De opgang uit het doopwater is een teken van de geestelijke inlijving in de Tweede Adam onder een vervulde wet....toegepast en verheerlijkt door de Geest der Belofte. De gelovige verkoren Kerk van Jezus Christus wordt geestelijk gedoopt in Zijn vervloekte kruisdood (Rom. 6:3) tot vernietiging en begraving van zonden, tot één Lichaam (=gemeente van Christus) gedoopt waarvan Christus het Hoofd is (Gal. 3:27) waardoor ze één van zin en eensgevoelend zijn, en tot één Geest gedrenkt (1 Kor.12:13, Rom.8:9-11, 1 Petr.3:8, Phil.2:2) tot heiliging en vernieuwing des levens. Hiervan is de uitwendige doop een teken. Dit was het teken van Jona den profeet!

Waar geen bloed was gestreken zou God door Zijn verderfengel de erfgenamen ofwel eerstgeborenen doden, want de zonen der dienstbaren mochten geenszins erven met de zonen der vrijen. In deze nacht zocht God ook het vergoten bloed te wreken van de pasgeboren Hebreërs die in de tijd van Mozes' geboorte op Farao's bevel in de Nijl waren geworpen. U moet weten dat het volk der Hebreërs het beloofde Vrouwenzaad in hun schoot droegen. De dodelijke aanslag op dit beloofde Vrouwenzaad werd door God in die nacht gewroken. Zo zal God bij een ieder van ons het vergoten Bloed

van Zijn lieve Zoon zoeken wanneer wij Zijn vergoten bloed onrein geacht hebben, door nooit in Hem geloofd te hebben en God daarmee voor een Leugenaar gehouden hebben. Want als de mens in zijn bondshoofd Adam niet had gezondigd, had Jezus Christus Zijn bloed niet hoeven te storten op Golgotha's kruisheuvel.

Er is nog veel meer van te zeggen, terwijl ik dit zo samenvat valt het allemaal weer open. Toen ik al deze zaken voor het eerst kreeg te zien, begon ik Gods Woord anders te lezen. Ik kreeg een nieuwe Bijbel. Het ware te wensen dat anderen dit ook eens zo kregen te zien. Het zodanig doortrekken van de geestelijke lijnen druist namelijk geheel niet in tegen de Bijbelse leer der apostelen, integendeel, het stemt ermee overeen. Ik vertelde over dat we derhalve Gods heilige twist middels de plagen over gans Egypteland kunnen beschouwen als de *usus elenchticus*, ofwel de ontdekking, ontgronding en doding der wet (= tiende plaag), en de wetgeving aan de Sinai in geestelijk opzicht kunnen zien als het ontvangen van een vervulde wet in Jezus Christus. Bedenk toch eens ernstig dat het volk Israel deze Wet in vrijheid ontving. Gij die ingezien hebt in de wet die der vrijheid is, betuigt de apostel Jacobus. Dit ziet op de heerschappij der vrijheid van het Evangelium. Hiervan was ook de gehele dienst der ceremoniën een geestelijk afschijnsel. Na ontvangen genade wordt het geestelijk verkoren Israel nader onderwezen in haar verlossing, gelijk het bondsvolk Israel in de woestijn middels de tabernakeldienst. De verlossing door bloed en water waren rijkelijk tentoon gesteld in de voorhof van de tabernakel. Dit wees op het bloed tot verzoening en het reinigende water tot levensvernieuwing. In de voorhof vloeide het bloed van de vele geslachte runderen en lammeren op het koperen brand-offeraltaar, en bij het koperen wasvat wisten de priesters zich voordat zij het heilige betraden en toegang kregen tot de toonbroden en de Menorah ofwel de zevenarmige kandelaar. Door het bloed des paaslams en het water in de wolkolom (= beeld van de verworven Geest van Christus) toog Israel in vrijheid richting het (doop)water van de Rode Zee waar Israel droogvoets doorheen ging en waarin Farao en zijn drijvers verdronken. Het bloed en de wolkolom wezen derhalve op het koperen brandofferaltair en het koperen wasvat in de voorhof, de

toonbroden waren een beeld van het manna, en de verlichte kandelaar zag op de verkondiging des evangeliums tot vertroosting en nadere onderwijzingen. Hierdoor onderhoud God Zijn volk geestelijk in leven. Denk in dit geval ook eens aan de twee penningen die de Barmhartige Samaritaan achterliet tot onderhouding van die halfdoodgeslagen man in de herberg. Waar zag dan het gouden wierookaltaar op? Dit was de lieflijke vrucht wanneer dat volk weleens met vrucht aan de Tafel des Heeren Zijn dood mag gedenken, en onder de lieflijke verkondiging van het Evangelie verkwikt mag worden. Denk bijvoorbeeld eens aan de woorden van de profeet Jesaja (40): Troost, troost Mijn volk, zal ulieder God zeggen. Spreekt naar het hart van Jeruzalem, en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden.

De heer Van Campen mailde mij het volgende ter verduidelijking omtrent zijn referaat over de genade Gods in Christus Jezus:

Het was zaterdag 26 September wederom een ontzettend fijne ontmoetingsdag. Er is gelegenheid geweest om elkaar te spreken, en om te luisteren naar mensen die vertellen van hun Koning. Ook ik heb de gelegenheid gehad enkele woorden te spreken n.a.v. het wonderlijke woord "Genade".

Graag wil ik nog e.a. ter verduidelijking doorgeven, misschien wil je het op je website plaatsen? Ik heb gezegd dat we uit de Drie-eenheid uitgevallen zijn, en ik begrijp dat er misschien mensen zijn die denken: hoe bedoelt hij dat nu. Ik bedoel niet dat wij als God waren. Maar wel, dat wij weinig besef hebben van de heerlijkheid Gods die wij kwijt zijn geraakt. En indien we enig besef zouden ontvangen van deze heerlijkheid, we dat haast niet zouden geloven. Eén met Christus te zijn, door het geloof, betekend, door God de Vader aangezien te worden als Zijn eigen Zoon. Wij zijn dus niet zijn Zoon, maar wel Zijn kinderen. Hebr 2:11. Want én Hij Die heiligt, én zij die geheilgd worden, zijn allen uit Eén; om welke oorzaak Hij Zich niet

schaamt hen broeders te noemen. De kanttekenaar zegt het volgende bij het woordje Eén:

30 Het Griekse woord **henos**, dat is, **één geheel**, kan óf **één Vader**, óf **één natuur** betekenen. Doch aangezien de engelen ook een gemeenschappelijken Vader, namelijk God, hebben, met de gelovigen, en de apostel hier wil bewijzen dat **Christus** met Zijn gelovigen een gemeenschap heeft die Hij met de engelen niet heeft, zo moet het woord **één** alhier noodwendiglijk van de enigheid der natuur worden genomen, gelijk de eerstelingen en de gehele massa van één natuur waren.

Indien wij dus deze eenheid nu al zo, door het geloof, kunnen aantonen en verwoorden, hoe zal het dan in het paradijs geweest zijn? Indien door het geloof, in de tijd van de Bijbel, krachten werden geschied, die wij nu niet zouden geloven, hoe zouden we dan in het paradijs geweest zijn? Zie, daarom geloof ik dat het niet onterecht is, dat we vermelden kunnen uit God, uit Zijn natuur, gevallen zijn. En omdat het Volzalige Wezen, onze Drie-enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest is, en door de genade van onze Drie-enige God herstel mogelijk is, leek het mij niet ongepast dit zo te verwoorden. En dat is dan ten diepste ook uit te drukken met de woorden:

Gevallen uit de gemeenschap met God. Dat was terecht door iemand opgemerkt.

Tot zover dan even deze aanvulling vriend. Ik hoop graag en spoedig weer op een ontmoetingsdag.

Dank daarvoor! Hartelijke groet, A.J. Van Campen

In de pauze was er tijd voor overdenking van het gesprokene en onderlinge samenspraak. Na de middag kreeg de heer Nagel het woord. Na dankgebed voor het eten en het zingen van een psalm sprak hij zeer uitvoerig over het gebed. Het werd een zeer Bijbels referaat van maar liefst 1,5 uur. Ik mocht naar alle drie de heren met instemming luisteren. Hartelijk dank voor uw bijdragen. Ik kan mezelf

telkens weer verkijken op de gaven van anderen waarmee ze de zaken van de woorden in alle rust en eenvoud kunnen voorstellen.

Waarna de heer Van der Meer de middag met ons afsloot met een korte overdenking vanuit Psalm 2. Ondanks dat de opkomst niet zo hoog was werd er gezongen en orgel gespeeld of er 100 man in de kerk zat!

Verantwoording van kosten en collecte

Middels de twee collecten mochten we ongeveer 380,00 EUR ophalen, waarvoor hartelijk dank.

De kosten waren: 300,00 EUR huur van het kerkgebouw, 4 advertenties RD a 35,00 EUR, en 70,00 EUR boodschappen.

Na den Heere allen hartelijk dank voor uw komst. Ik hoop van harte dat dit eenvoudige werk nog rijkelijk gezegend mag worden, en dat ook in deze de meerdere de mindere mag dienen. Neem de volgende keer gerust enkele vrienden, familie of bekenden mee. Er was nog plaats genoeg. De vorige keer waren de mp3-opnamen misgegaan vanwege een storing met de opname-apparatuur waardoor we het helaas niet konden plaatsen. Hopelijk tot een DV volgende keer.

Hartelijke groet,
D.J. Kleen